

Právo na odpověď

Z poslední věty § 11a odst. 1 tiskového zákona vyplývá, že vydavatel splní povinnost uveřejnit doplňující informaci jejím uveřejněním v regionálním periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil (nebo uveřejnil neúplně) sdělení zastupitele. Požaduje-li zastupitel uveřejnění sdělení v tiskové verzi periodika, je vydavatel povinen uveřejnit sdělení, případně pak doplňující informaci právě v dané tiskové verzi periodika. Žádal-li by zastupitel uveřejnění sdělení v internetové verzi periodika, byl by vydavatel povinen i doplňující informaci uveřejnit v internetové verzi, a to za použití § 11a odst. 1 tiskového zákona.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 25 Cdo 1041/2021-127 ze dne 29.6.2022)

Nejvyšší soud rozhodl v právní věci žalobce: P. K., narozený XY, bytem XY, proti žalované: městská část XY, se sídlem XY, zastoupená JUDr. T.Ř., CSc., advokátkou se sídlem P., o uveřejnění doplňující informace, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 10 C 222/2019, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 22 Co 228/2020-101, tak, že dovolání proti části výroku I rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 22 Co 228/2020-101, kterou byla potvrzena část výroku I rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25. 9. 2020, č. j. 10 C 222/2019-81, se zamítá, jinak se dovolání odmítá.

Z odůvodnění:

Obvodní soud pro Prahu 5 rozsudkem ze dne 25. 9. 2020, č. j. 10 C 222/2019-81, ve výroku I žalované uložil povinnost uveřejnit ve vydání regionálního periodika „XY“ nejbližší následujícím po právní moci rozsudku text doplňující informace: „Doplňující informace zastupitele:

Omlouvám se čtenářům XY za zdánlivě neaktuální článek vracující se k zářijovému vydání XY v roce 2019. Bohužel v době, kdy tento článek reagoval na aktuální situaci, bylo ze strany radnice znemožněno jej publikovat v plném znění.

P. K., zastupitel klubu XY

Silnice k areálu bývalé firmy Š. nepovede XY ulicí

Pozitivní konec měl dvouletý boj obyvatel XY o zrušení územního rozhodnutí a zastavení územního řízení ve věci nové cesty pro automobily k bývalému areálu společnosti Š.. Tato silnice měla vést místem, kde se v současné době nachází chodník mezi bytovými domy č.p. XY, č.p. XY. Plánovala ji společnost F. za účelem propojení areálu firmy Š. se zbývajícím územím XY. Esíčkovitá silnice měla vést úzkou ulicí přímo pod okny obyvatel těchto bytových domů i přes to, že bylo možné napojení areálu nedokončenou silnicí z XY ulice nebo z ulice XY.

Plánovaná cesta měla vést místem, kde současná silnice končí vjezdem do podzemních garáží bytového domu XY. Stavbou silnice by bylo zrušeno 8 parkovacích míst a chodník, který spojuje XY

ulici s OC XY a oblastí XY. Dále by byla závažně zhoršena dopravně bezpečnostní situace a výrazně zvýšena dopravní a hluková zátěž této oblasti. Po silnici by dle F. mělo jezdit 300 osobních vozidel denně, ve skutečnosti by se však jednalo až o 550 vozidel denně, a to včetně tranzitu z XY.

Plánování nové cesty trápilo občany XY od února 2017, kdy se na stavebním úřadě MČ XY objevila první zmínka o jejím vzniku. Obyvatelé pořádali protesty a petiční akce, které směřovaly na úřad městské části. V petiční akci se podařilo nasbírat přes 150 podpisů. Obyvatelé se také zúčastnili jednání na úřadě MČ XY, na kterém bylo přítomno přes 50 lidí a vyjádřil se k němu i zástupce z Institutu pro plánování a rozvoj hl. m. Prahy, který navržené řešení považoval za nekoncepční. Po těchto akcích a změně územního plánu z října 2018 F. nakonec v probíhajícím odvolacím řízení stáhl zpět svou původní žádost o vydání územního rozhodnutí, čímž se celý záměr fakticky zrušil. Napojení areálu bývalé firmy Š. se bude nakonec realizovat prodloužením XY ulice.

P. K., XY“

Výrokem II soud zamítl žalobu v části, ve které se žalobce domáhal zveřejnění uvozuující věty ve znění: „Teprve při mém nekompromisním trvání na aplikaci ustanovení tiskového zákona, proti nedemokratickému omezování práva na vyjadřování názorů opozičních zastupitelů a podané žalobě na Městskou část XY, vydavatel XY umožnil publikaci tohoto článku necenzurované“, a dále v části, ve které se žalobce domáhal, aby doplňující informace byla podepsána M. B.. Výrokem III soud rozhodl o nákladech řízení. Rozhodl tak o žalobě na uveřejnění doplňující informace v regionálním tisku. Vyšel ze zjištění, že žalovaná ve svém regionálním periodiku „XY“ (zkratka názvu „XY“) neuveřejnila příspěvek žalobce, o jehož uveřejnění požádal datovou zprávou ze dne 29. 1. 2019 a doručenou žalované 30. 1. 2019, jímž se žalobce jakožto zastupitel vyjadřoval k výsledku snahy obyvatel o změnu městskou částí plánovaných stavebních úprav. K žádosti žalobce z 25. 7. 2019, též doručené datovou schránkou, žalovaná uveřejnila v zářijovém vydání XY jen část jeho sdělení (406 z původních 1875 znaků) v následující podobě: „Silnice k areálu bývalé firmy Š. nepovede XY ulicí

Pozitivní konec měl dvouletý boj obyvatel XY o zrušení územního rozhodnutí a zastavení územního řízení ve věci nové cesty pro automobily k bývalému areálu společnosti Š.. Plánovaná cesta měla vést místem, kde současná silnice končí vjezdem do podzemních garáží bytového domu XY. Napojení areálu bývalé firmy Š. se bude nakonec realizovat prodloužením XY ulice.

M. B., P. K., XY“.

Plný text sdělení žalobce byl uveřejněn na internetové stránce městské části XY a informace o tom byla uvedena v tištěné podobě zpravodaje XY. Obvodní soud nárok posoudil podle § 4a, §11a a 15a zákona č. [46/2000](#) Sb., tiskového zákona (dále též jen „t. z.“) ve znění zákona č. [305/2013](#) Sb. a uzavřel, že žalovaná nedostála povinnosti poskytnout žalobci přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení vyjadřujícího jeho názor zastupitele a nedostála ani povinnosti uveřejnit doplňující informaci, protože její text (jenž nebyl nepřiměřeného rozsahu, týkal se záležitostí městské části a vyjadřoval názor žalobce na popsání dění, byl jeho pozitivním hodnocením) nepřipustně a bez relevantních důvodů zkrátala, čímž zkreslila celkové vyznění sdělení. Odkaz na internetové stránky žalované, na nichž byla doplňující informace uvedena v plném znění, není splněním povinnosti podle § 11a t. z., je-li žalovanou vydáváno tištěné periodikum, v němž žalobce požadoval uveřejnění svého sdělení. Obvodní soud proto žalobě vyhověl, nedůvodným shledal jen požadavek žalobce na uveřejnění textu o nedemokratickém omezování práva na vyjadřování názorů opozičních zastupitelů a cenzuře, které neshledal prokazanými, stejně jako požadavek, aby byla jako spoluautorka sdělení uvedena M. B., která nebyla v rozhodné době zastupitelkou a nepodala žalobu.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 12. 2020, č. j. 22 Co 228/2020-101, změnil rozsudek obvodního soudu ve výroku I jen tak, že zamítl žalobu v části, již se žalobce domáhal, aby v závěru

doplňující informace byl obsažen text: „XY“, ve zbylém rozsahu rozsudek potvrdil a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Vyšel z obvodním soudem zjištěného skutkového stavu, ztotožnil se s jeho právním závěrem, že žaloba byla podána včas podle § 14 a § 15a odst. 2 t. z. a žalobcův nárok posoudil podle ustanovení § 4a, § 11a a § 15 t. z. Při výkladu § 4a t. z. citoval důvodovou zprávu k zákonu č. [305/2013](#) Sb., jímž byly do tiskového zákona uvedeny zásady publikace v periodických tiskovinách územních samosprávných celků, díky nimž by měla periodika vydávaná územními samosprávnými celky informovat veřejnost i o názorech opozice a vytvářet prostor pro politický dialog. Odvolací soud konstatoval, že sdělení, jehož uveřejnění se žalobce domáhal, formou, obsahem ani rozsahem nevybočovalo z rámce přijatelného pro periodikum územního samosprávného celku. Žalobce ve sdělení popsal původní stavební záměr vedení komunikace v obci, včetně negativních důsledků, které by jeho realizace měla pro obyvatele, popsal průběh aktivit, které přispěly ke zrušení uvedeného záměru, což hodnotil jako prospěšné pro život občanů městské části. Obsah textu je podle odvolacího soudu sdělením, jež vyjadřuje názor zastupitele a týká se daného územního samosprávného celku (ve smyslu § 4a a § 11a t. z.). Žalovaná z doplňujícího sdělení otiskla v periodiku jen zlomek, čímž došlo k zásadnímu zkrácení a tím i významovému zkreslení textu. Pro tak zásadní redakční krácení žalobcova textu nebyly žádné relevantní důvody. Sdělení mělo pravdivý základ, neobsahovalo excesivní výrazy a nebylo vzhledem k rozsahu jiných článků daného výtisku nepřiměřeně rozsáhlé. Důvodem pro danou úpravu nemohlo být, že žalovaná chtěla současně uveřejnit vyjádření vedoucích příslušných odborů městské části, ani to, že z důvodů ležících na její straně uveřejnila doplňující informaci v zářijovém (obsahově výtíženém) čísle. Odvolací soud s odkazem na důvodovou zprávu k zákonu č. [305/2013](#) Sb. vyslovil názor, že § 4a t. z. ukládá vydavateli regionálního periodika uveřejnění sdělení opozičních zastupitelů zásadně v plném znění, v nezkrácené podobě. Žalovaná tedy nesplnila povinnost podle § 11a t. z., a to ani současným uveřejněním celého textu na svých internetových stránkách. Dovojuje-li žalovaná z nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 6. 2020, sp. zn. IV. ÚS 2257/18, že podmínkám § 11a t. z. vyhověla publikací celého textu na internetu, dopouští se dezinterpretace citovaného nálezu, z něhož vyplývá, že v zájmu ochrany základních práv a svobod narušených zásahem na internetu lze při absenci speciální právní úpravy pro dané mediální prostředí využít již existujících institutů tiskového zákona. Odvolací soud také vysvětlil, že zaslal-li žalobce žádost o uveřejnění doplňující informace datovou schránkou, šlo o podání písemné ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. [300/2008](#) Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, tedy ve formě vyžadované § 15a t. z. a navíc z jednání žalované je zřejmé, že pokládala písemnou formu za splněnou a o osobě autora nepochybovala. Uvedení textu „Klub XY“ navazujícího za podpis žalobce pokládal odvolací soud za zavádějící, když o uveřejnění doplňující informace požádal jen žalobce.

Rozsudek odvolacího soudu v celém rozsahu napadla žalovaná dovoláním, jehož přípustnost dovozuje tím, že odvolací soud podle jejího názoru nesprávně vyložil § 4a a § 11a tiskového zákona, přičemž se zčásti odchýlil od dosavadní judikatury, zejména rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2019, sp. zn. 25 Cdo 675/2019, a nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 6. 2020, sp. zn. IV. ÚS 2257/18, částečně nesprávně posoudil otázku za daných skutkových okolností dosud neřešenou. Nesouhlasila s názorem odvolacího soudu, že vydavatel regionálního periodika je povinen uveřejnit sdělení zastupitele bez jakéhokoliv redakčního zásahu, nezkrácené a v plném znění. To nevyplývá z textu § 4a t. z. ani z důvodové zprávy k zákonu č. [305/2013](#) Sb., jímž byla úprava pravidel pro publikace názorů zastupitelů v regionálním tisku provedena. Důvodová zpráva naopak uvádí, že „Povinnost vydavatele poskytnout objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku stejně tak jako přiměřený prostor pro sdělení posilující názorovou pluralitu daného územního samosprávného celku, resp. jeho části má své meze a měla by být uplatňována přiměřeně. Je třeba respektovat právo vydavatele na redakční úpravu jím vydávaného periodického tisku. Stanovení těchto povinností neznamená automatické otisknutí celého sdělení, které požaduje uveřejnit člen zastupitelstva územního samosprávného celku“. Žalovaná je přesvědčena, že měla právo redakčně zkrátit doplňující informaci podle možností tiskové podoby periodika, v němž byla uveřejněna, a to tím

spíše, že celý text informace byl zpřístupněn na internetu a čtenářům byl v tištěné verzi odkaz na příslušnou internetovou stránku sdělen. Z judikatury, zejména z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2257/18 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 675/2019 žalovaná dovozuje, že povinnost uveřejnit doplňující informaci podle § 11a t. z. splnila uvedením její plné verze na internetu v kombinaci s upravenou verzí v tisku, a trvání na publikaci celého neupraveného sdělení v tištěné verzi periodika je neodůvodněným formalismem. Dále namítla, že sdělení žalobce bylo jen popisem událostí týkajících se zamýšlené výstavby dopravní komunikace, tedy nevyjadřovalo žádný názor či hodnotící soud zastupitele ve smyslu § 4a t. z. Konečně nesouhlasila se závěrem odvolacího soudu, že žalobce dostal povinnosti požádat o uveřejnění doplňující informace písemně (§15a t. z.), zaslal-li ji žalované do datové schránky. Posouzení daného úkonu podle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. je nesprávné, neboť dané ustanovení dopadá jen na právní jednání prostřednictvím datové schránky vůči orgánům veřejné moci. Zastupitel požadující uveřejnění doplňující informace by tak měl učinit podepsanou listinou (§ 561 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „o. z.“), v opačném případě jde o neplatné právní jednání podle § 580 odst. 1 o. z. a žalovaná se neplatnosti dovolává. Žalovaná navrhla změnu rozsudku odvolacího soudu a zamítnutí žaloby, případně zrušení rozsudků soudů obou stupňů a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud posoudil dovolání podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2022 (viz čl. II a XII zákona č. 286/2021 Sb.), dále jen „o. s. ř.“, a jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) shledal, že bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), řádně zastoupeným advokátem ve smyslu § 241 o. s. ř., a je přípustné podle § 237 o. s. ř., pro posouzení otázky, zda vydavatel regionálního periodika je povinen uveřejnit celý text sdělení zastupitele nebo je oprávněn je redakčně upravit (zkrátit) a zda vydavatel splní povinnosti podle § 4a a 11a tiskového zákona, uveřejní-li v tisku zkrácenou verzi sdělení či doplňující informace při současném uveřejnění celého textu na internetu, které dosud nebyly v rozhodovací praxi dovolacího soudu řešeny. Dovolání není důvodné.

Nesprávné právní posouzení věci (§ 241a odst. 1 o. s. ř.) může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle nesprávného právního předpisu, nebo že správně použitý právní předpis nesprávně vyložil, případně jej na zjištěný skutkový stav věci nesprávně aplikoval.

Podle § 4a tiskového zákona, ve znění účinném od 1. 11. 2013, tj. ve znění novely provedené zákonem č. 305/2013 Sb., vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.

Podle citovaného ustanovení je vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku povinen zajistit, aby tiskovina jako celek po obsahové stránce poskytovala čtenářům vyvážené a objektivní informace, čehož by mělo být dosaženo uveřejňováním sdělení a příspěvků celého názorového i tematického spektra se vztahem k danému regionu, nikoli přezkoumáním obsahu jednotlivých sdělení vydavatelem. Názorová vyváženost obsahu regionálního periodika nemá být dosažena publikováním názorů, které pokládá vydavatel za žádoucí, ale publikováním rozdílných názorů ve vzájemně odpovídajícím rozsahu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2019, sp. zn. 25 Cdo 675/2019). Ustanovení § 4a tiskového zákona ukládá vydavateli povinnost poskytnout zastupiteli pro vyjádření jeho názorů prostor přiměřený, tedy nikoli automaticky jakýkoli prostor v jakémkoli rozsahu požadovaném zastupitelem. Vzhledem k tomu, že vydavatel (s výjimkami obsaženými v § 15 t. z.) není oprávněn přezkoumávat ani měnit sdělení zastupitelů po stránce obsahové, nemůže posuzovat přiměřenost sdělení z pohledu jeho obsahu, ale může tak činit s ohledem na jeho rozsah. Nebrání-li tomu okolnosti vyjmenované v § 15 t. z., mělo by být sdělení zásadně publikováno tak, jak bylo předloženo zastupitelem. Výjimečně může vydavatel přistoupit k jeho redakčnímu zkrácení, avšak jen v nejnutnější míře s přihlédnutím k prostorovým možnostem daného periodika a rozsahu ostatních

příspěvků, přičemž musí být zachován smysl sdělení a nesmí dojít k jeho obsahovému zkreslení. To vyplývá i z důvodové zprávy k zákonu č. [305/2013](#) Sb., podle níž „povinnost vydavatele poskytnout objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku stejně tak jako přiměřený prostor pro sdělení posilující názorovou pluralitu daného územního samosprávného celku, resp. jeho části má své meze a měla by být uplatňována přiměřeně. Je třeba respektovat právo vydavatele na redakční úpravu jím vydávaného periodického tisku. Stanovení těchto povinností neznamena automatické otisknutí celého sdělení, které požaduje uveřejnit člen zastupitelstva územního samosprávného celku“.

Podle § 11a odst. 1 tiskového zákona, ve znění účinném od 1. 11. 2013, tj. ve znění novely provedené zákonem č. [305/2013](#) Sb., dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku může požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace, pokud vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku a) neuveřejní sdělení podle § 4a po dobu 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli, či c) uveřejní sdělení podle § 4a, avšak člen zastupitelstva bude mít za to, že vydavatel mu neposkytl přiměřený prostor podle § 4a. Vydavatel je povinen doplňující informaci uveřejnit v periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil nebo neposkytl přiměřený prostor sdělení podle § 4a.

Z poslední věty § 11a odst. 1 tiskového zákona vyplývá jednoznačně, že vydavatel splní povinnost uveřejnit doplňující informaci jejím uveřejněním v regionálním periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil (nebo uveřejnil neúplně) sdělení zastupitele. Požaduje-li zastupitel uveřejnění sdělení v tiskové verzi periodika, je vydavatel povinen uveřejnit sdělení, případně pak doplňující informaci právě v dané tiskové verzi periodika. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 6. 2020, sp. zn. IV. ÚS 2257/18, jsou obě média (tisk i internet) v určitých aspektech do té míry srovnatelná, že neexistuje-li dosud v mediálním právu výslovná konkrétní úprava chránící základní práva a svobody v prostředí internetu, lze analogicky využít právních institutů, které mají obecnou povahu, nejsou vázány výlučně na určitý typ informačního média a jsou způsobilé takovou ochranu poskytnout. Proto žádal-li by zastupitel uveřejnění sdělení v internetové verzi periodika, byl by vydavatel povinen i doplňující informaci uveřejnit v internetové verzi, a to za použití § 11a odst. 1 tiskového zákona. Odkazem na citovaný náleze nelze odůvodnit názor, že v tiskové verzi by mohla být uveřejněna jen část doplňující informace a zbývající obsah by se mohl nacházet na internetové stránce daného periodika (tím méně pak jinde na internetu, například na stránce územního samosprávného celku). Takový výklad by popíral smysl doplňující informace, je totiž logické, že jak opomenuté či zkrácené sdělení, tak doplňující informace, se mají dostat k témuž okruhu čtenářů, což je zajištěno právě totožností informačního média.

V projednávané věci bylo zjištěno (skutková zjištění podle § 241a odst. 1 o. s. ř. dovolacímu přezkumu nepodléhají), že žalovaná v regionálním periodiku neuveřejnila v tříměsíční lhůtě podle § 11a odst. 1 písm. a) t. z. sdělení žalobce (tehdy opozičního zastupitele), popisující původní stavební záměr městské části, žalobcem předpokládané obtíže, jež by provedení stavby přineslo v dané lokalitě, a okolnosti, za nichž bylo od daného záměru ustoupeno, vše uvozeno konstatováním, že výsledek je pozitivní. K žalobcově žádosti, podané datovou schránkou, žalovaná uveřejnila doplňující informaci v regionálním periodiku v podstatně zkrácené podobě (406 z původních 1875 znaků). Zkrácením došlo k významné obsahové změně textu. Celý text byl uveden na internetové stránce územního samosprávného celku a odkaz na danou stránku byl v tiskové verzi uveden.

Dovolací soud se ztotožňuje se závěrem soudů obou stupňů, že článek, jehož uveřejnění se žalobce domáhal, lze pokládat za sdělení vyjadřující názor zastupitele ve smyslu § 4a t. z., byť není přímo a pouze prezentací úvah a názorů žalobce. Popisuje však dění v obci, které bylo předmětem zájmu jak obyvatel, tak zastupitelů, jeho vývoj nebyl zcela jednoznačný a žalobce v článku vyjádřil svůj názor, že ustoupení od stavebního záměru bylo pozitivní. Námitka žalované, že žalobce svůj skutečný názor hodlal vtělit až do uvozujičích vět doplňující informace, je bez významu, neboť požadavek žalobce na

uveřejnění jeho tvrzení o cenzuře a nedemokratických praktikách žalované byl nalézacími soudy zamítnut. Dovolací námitka, že se v daném případě vůbec nejednalo o sdělení podle § 4a t. z., tedy není důvodná.

Důvodná není ani námitka žalované o neplatnosti jednání žalobce, jímž ji vyzval k uveřejnění doplňující informace prostřednictvím datové schránky. Podle § 15a odst. 1 t. z. žádost o uveřejnění doplňující informace musí mít písemnou formu a musí obsahovat návrh znění doplňující informace, jež má být uveřejněna, neboť bez písemné verze by nejen bylo těžko možno dodržet přesný text uveřejňované informace, ale mohly by vzniknout i pochybnosti o dodržení lhůt podle § 15a odst. 2 t. z., případně o totožnosti zastupitele. V dané věci komunikace mezi žalobcem a žalovanou probíhala jak datovou schránkou, tak telefonicky i e-mailem, žalovaná se s textem sdělení i doplňující informace zjevně seznámila, přijala jej, pracovala s ním a o písemnosti podání či totožnosti zastupitele (žalobce) neměla žádných pochyb. Dovolává-li se nyní neplatnosti jednání žalobce s odkazem na § 561 odst. 1 a § 580 odst. 1 o. z. a na nepoužitelnost § 18 odst. 2 zákona č. [300/2008](#) Sb., uplatňuje sice formálně relevantní právní námitky, avšak nenamítala-li ničeho v průběhu jednání účastníků ohledně uveřejnění sdělení a doplňující informace a danou námitku vznesla až v soudním řízení, poté, kdy na základě (podle ní neplatného) jednání žalobce sama konala, pak dovolací soud, stejně jako nalézací soudy obou stupňů, nevidí důvodu k tomu, aby jejímu postupu poskytl ochranu.

Zkrátila-li žalovaná shora popsaným způsobem text doplňující informace, postupovala v rozporu s § 4a t. z., neboť neposkytla žalobci prostor pro uveřejnění sdělení, vyjadřujícího jeho názor a týkajícího se dění v městské části, přiměřený prostor svého periodika a rozsahu ostatních příspěvků uveřejněných v jeho tištěné verzi. Uložení doplňující informace v plném znění na internetovou stránku městské části není jeho uveřejněním v regionálním periodiku vydávaném městskou částí, a to ani za současného otištění vydavatelem podstatně zkrácené verze doplňující informace v daném periodiku.

Z uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí je z pohledu uplatněných dovolacích důvodů správné, a Nejvyšší soud proto dovolání žalované proti části výroku rozsudku odvolacího soudu, kterou byla potvrzena část výroku I rozsudku soudu prvního stupně, podle § 243b odst. 2 o. s. ř. zamítl.

K podání dovolání proti té části napadeného rozsudku, jíž odvolací soud změnil rozsudek obvodního soudu ve výroku I tak, že zamítl žalobu v části, jíž se žalobce domáhal, aby v závěru doplňující informace byl obsažen text: „XY“, není žalovaná subjektivně legitimována, neboť jí zmíněnou částí rozsudku bylo vyhověno a nevznikla jí ani žádná újma, kterou by bylo možné odčinit změnou či zrušením napadené části rozhodnutí odvolacího soudu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1363/96, uveřejněné v časopisu Soudní judikatura č. 3, ročník 1998, pod č. 28, či ze dne 1. 2. 2001, sp. zn. 29 Cdo 2357/2000). Proti části rozhodnutí odvolacího soudu týkající se výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.]. Dovolání žalované bylo proto v tomto rozsahu odmítnuto podle § 243c odst. 1 o. s. ř.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)

- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)